

Heinrich Schuckmann Conrad Schuckmann

Disputatio Iuridica De Transmissione,

Rostochii: Kilius, 1645

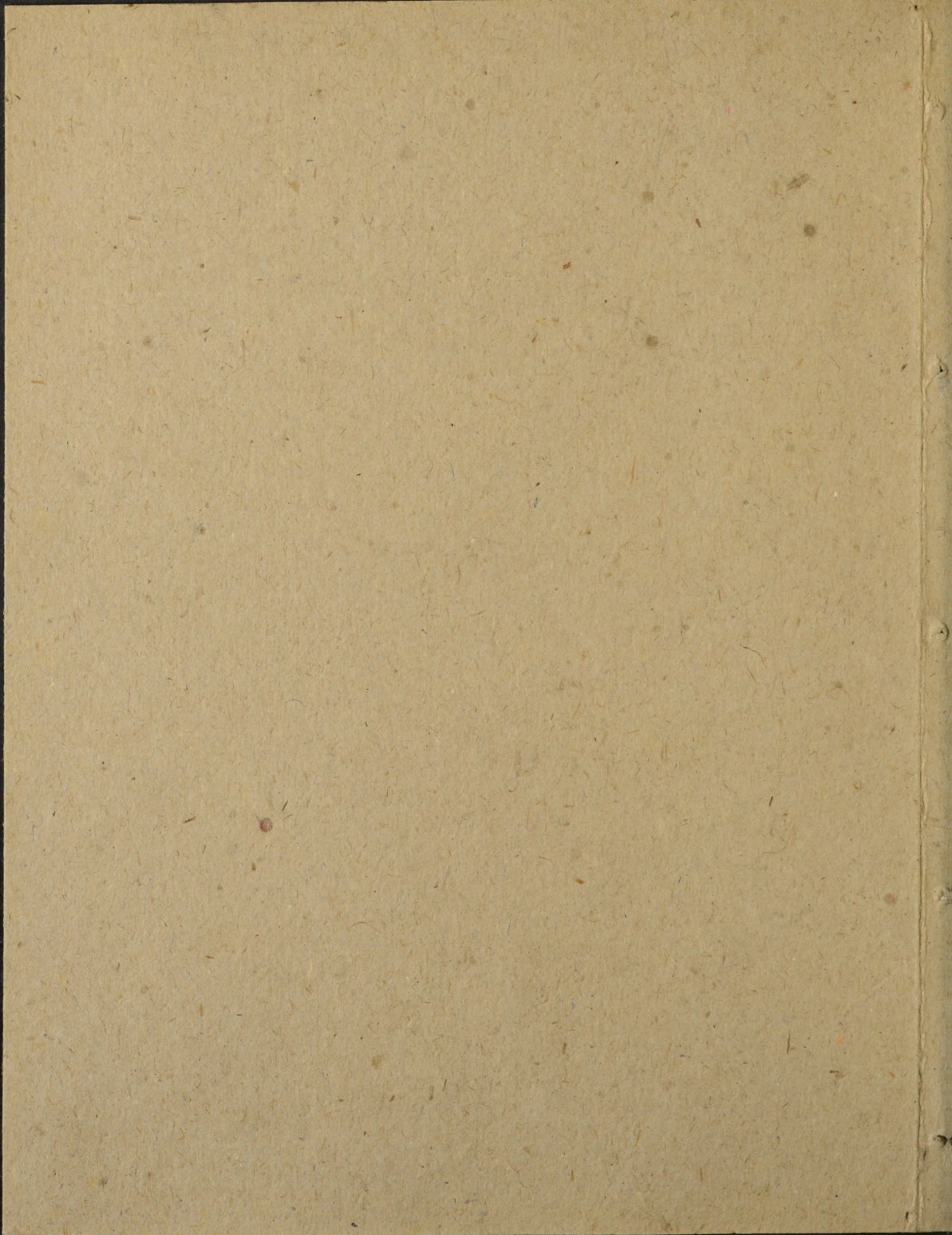
<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn731861256>

Druck Freier Zugang

Transmission.
Mündliche Übertragung von
testamentarisch nicht verfaßten
Dingen auf Erben (Thes. III)

H. Schackmann - C. Schackmann. 10
R. N. Jur. 1645.

DISPUTATIO JURIDICA
DE
TRANSMISSIONE. 64

Quam

PER VIRTUTEM DEF
Consensu Amplissima Facultatis Juridicæ
in Academiâ Patriâ,

sub

PRÆSIDIO

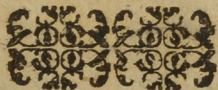
VIRI Amplissimi & Consultissimi

DN. HEINRICI Schuckman/ Jcti,
Codicis Professoris, Ducalis Consistorij Ad-
fessoris, Dn. Parentis venerandi,

Die 12. Aprilis horis antemeridianis,
in Auditorio majori,

Publico Examine subicit

CUNRADUS Schuckman/
A. & R.

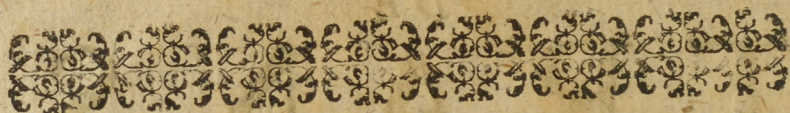

ROSTOCHII,

Literâ NICOLAI KILII, Acad. Typog.

Anno M. DC. XLV.

1645

MAGNIFICO
DN. RECTORI,

Cæterisq; admodum Reve-
rendis, Amplissimis, Consultissimis,
Experientissimis, Excellentissimis, Clarissimis,
omnium Facultatum DNN. PROFESSORIBUS,
inclytæ Academiæ Rostochiensis
PATRIBUS,

Universitäts
Bibliothek
Rostock

*DNN. Præceptoribus Patronis
ac Promotoribus omni obser-
vantia cultu suspiciendis*

Submissâ oblatione Disputationis
hujus Juridicæ se suaq; studia

Commendat

CUNRADUS Schuckman/
A. & R.

Cum SPIRITU operante
omnia in omnibus.

THESIS I.

ransmissionis Vocabulo (ut à terminè
explicatione exordiar) specialiter Jus Civile utitur,
cum ostendit, quemadmodum Res, quæ defuncto
vel nondum deberi cœperunt, vel ab eo dum viveret,
nondum peti potuerunt, in heredem transeant. In
qua significatione accipitur, in *Rubr. & l. unic. C. de
his qui ant. apert. tab. hered. transm. l. 2. & t. t. C. quand. dies legat. vel
fid. ced. §. 4. Inst. de V. O.*

II.

Coincidit nonnunquam cum nomine hoc Vocabulum trans-
ferre; ut ita hæ voces, *Transmitti & transferri* seu *transire* promiscuè
usurpentur, quod imprimis cernere licet in *t. t. ff. quand. dies legat. vel
fideicom. ced.* Verum tunc Transferre, quod alias latissimè patet, specia-
liter accipitur, & idem est cū Transmissione, quæ describitur hoc modo:

III.

Transmissio est rerum à defuncto mortis celeritate præven-
to non acquisitarum in heredem legitima translatio.

IV.

Pro objecto habet Res, tam eas, quæ per successionem obve-
niunt, quam eas, quæ ex contractu fluunt.

V.

Res transmissibiles, quæ à successionem dependent, sunt vel
Universitatis, veluti hereditas non adita & bonorum possessio non a-
gnita, vel singulares, ut pura legatum & fideicommissum particulare;
De singulis ordine differemus.

VI.

Hereditatis non adita duplex occurrit transmissio: Una, quæ

Δ 2

con-

contingit per dispositionem hominis & peculiari nomine appellatur substitutio, per quam non adita hereditas ab instituto herede ad substitutum (quanquam impropriè) transmitti dicitur *l. 8. §. 9. ff. de Inoffic. Test. h. c. si omiff. fit caus. Test.*

VII.

Altera hereditatis transmissio, quæ propriè hoc nomine gaudet, & hujus loci est, fit per dispositionem legis, per quam non adita hereditas heredis heredi, licet non sit substitutus, acquiritur *l. unic. pr. C. de huiusmodi ant. apert. tab. hered. transm.*

VIII.

De hac Hereditatis transmissione antiqua extat Regula nostro instituto ut videtur contraria, quæ hæc est: Hereditas non adita non transmittitur *l. unic. §. in novissimo C. de Cad. toll.*

IX.

Quæ quidem Regula vel maximum vigorem eo tempore obtinuit, quo ex L. Papia propriè caduca fieri dicebantur, quæ post mortem testatoris ante apertas tabulas deficiebant, tunc temporis enim transmissioni non erat locus, sed quæ ita deficiebant, Fisco applicabantur, *d. l. unic. §. Et cum 2. C. de Cad. toll.*

X.

Quin nec hodiè cessat dicta Regula, quanquam variis modis temperata; multas enim ex novissimo jure patitur restrictiones tam quoad extraneos heredes, quam inprimis quoad descendentes liberos *d. l. unic. §. in novissimo C. de cad. toll. d. l. unic. C. de huiusmodi ant. apert.*

XI.

Extraneis heredibus non indistinctè concedimus, quod non aditam hereditatem transmittere queant, sed tantum ex duabus causis: quarum alteram præstat Jus deliberandi, alteram Justum impedimentum aditionem hereditatis suspendens.

XII.

Jus deliberandi, obsoletâ Cretionum solennitate *l. 17. C. de Jur. del.* hodierno jure ad anni spacium se exporrigit, proindeq; heres si intra annum decedit, residuum deliberandi tempus in heredem transmittit *d. l. unic. §. in novissimo. verb. his nihilominus C. de Cad. toll. h. cum in antiquioribus 19. C. de Jur. delib.*

XIII.

XIII.

Ut autem ex hac causa non adita hereditas transmitti possit, requisita nonnulla attendenda sunt. Primum enim necesse est, ut defunctus sciverit sibi esse relictam hereditatem, alioquin si ignorans in fatum concessit, non potest successionem illam ad heredes stricto Jure transmittere *d. l. 19. vers. Et si quidem is, l. 7. C. de Jur. del.*

XIV.

Ex æquitate tamen probabilis etiam ignorantia non obest transmissioni, sed facit, ut ex hac ipsa causa heredes adversus non aditam à defuncto hereditatem in integrum restitutionem impetrare possint *l. Pannonius 86. ff. de acquir. vel omitt. hered. idq; propter generalem clausulam l. 1. ff. Ex. quib. caus. major. 25. in int. rest.*

XV.

Alterum requisitum necessarium ad transmissionem Juris delib. est, ut defunctus intra annale tempus ex quo cognoverit se esse heredem vocatum, decesserit. Anno enim translapso si moriatur, nec ipse adiverit, nullus etiam heredibus ejus ad istam hereditatem datur regressus *d. l. 19. vers. sin autem C. de Jur. del.*

XVI.

Tertio requiritur, ne defunctus de latam hereditatem adiverit vel aliquid pro herede gesserit, quod si fecerit, heredes à deliberandi arbitrio planè excluduntur *d. l. 19. vers. sed nec aliquid C.*

XVII.

Primam transmissionis causam, Jus deliberandi, excipit altera, justum nempe & legale impedimentum, quod obstaculo est heredi quo minus citò hereditatem adire possit. Idq; triplici potissimum ex causa contingit, vel enim impeditur heres ob S^Crum Silanianum, vel ob Carbonianum edictum, vel deniq; ob ventrem præteritum.

XVIII.

S^Cta Silanianam & Claudianam de publicâ quæstione à familiâ necatorum habendâ introducta sunt *l. 1. ff. de S^Cto Silan.* Hinc Prætoris Edicto cavetur, ne quis hereditatem ejus qui occisus esse dicitur, adeat, vel bonorum possessionem petat, antequam quæstio de familiâ habita sit *l. 3. §. quod ad 18. §. non tantum 29. ff. d. 1.*

XIX.

Unde, si quis ob eam causam non adeat, quod SCto vel Edicto deterratur, adeoq; ante aditionem decedat, subvenitur ei, ut utiles actiones ad heredem transmittere possit *d. l. 3. §. Eleganter 30. ff. d. s.*

XX.

Pari ratione Carbonianum Edictum impedimento est aditioni; Cum enim ex hoc Edicto Controversia status, quæ impuberi filio movetur, ad tempus pubertatis differtur, non potest interim adiri hereditas; quod si igitur medio tempore scriptus heres, vel etiam legitimus moriatur, ad heredes ipsorum ea hereditas finito Judicio transit *l. 1. pr. l. 12. ff. de Carb. Edict.*

XXI.

Deniq; si Venter sit præteritus, adiri hereditas nequit, quamdiu incertum est, mulierem esse prægnantem *l. cum quidam 30. §. 1. C. 3. ff. de acquir. vel om. hered.* Ideoq; si scriptus heres in dubio constitutus, an prægnans sit mulier nec ne, antequam ipse adeat, vitâ fungatur, jus suum ad heredem transmittit *l. ventre præterito 84. ff. de Acq. hered. l. 4. §. fin. l. seq. s. ff. de Bon. poss. cont. tab.*

XXII.

Supra memoratis causis ob quas extranei heredes non aditam hereditatem transmittunt, non incongruè annumeratur casus, qui continetur in *l. 18. C. de Jur. delib.* Et specialis est in infante minore 7. annis in potestate constituto, ut relicta ipsi à quibuscunq; personis hereditas, & nec ab ipso ob ætatem, nec à patre ob negligentiam adita, ad patrem nihilominus mortuo ante aditionem infante devolvatur *d. l. si infanti 18. C. de Jur. del.*

XXIII.

Haftenus de extraneis heredibus: Liberos quod attinet, dubium non est; quin cujuscunq; sexus vel gradus sint, Ascendentium hereditatem non aditam transmittere possint, propter expressam Imp. Theodosij constitutionem in *l. unic. C. de his qui ant. apert. tab. hered. transm. reiteratam ab Imp. Justiniano in l. unic. §. in novissimo C. de cad. toll.*

XXIV.

Inter liberos autem & extraneos heredes (de quibus supra) quoad transmissionem evidens intercedit differentia; Primò enim in liberis

ris

ris nulla desideratur scientia, sed & si ignoraverint se ad alicujus hereditatem vocari, nihilo secius eam non aditam transmittunt, *d. l. unis. vers. sive se C. C. de his qui ant. apert. tab.*

XXV.

Deinde neq; annalis præscriptio hic quicquam efficit, quo minus ultra annum paterna vel avita hereditas transmitti queat *d. l. unis. vers. nulla C. C.* quam tamen adversus transmissionem quæ fit ab extraneis heredibus currere supra *Tb. 12. C. 15.* demonstravimus.

XXVI.

Liberi intelliguntur hic quocunq; modo tam ex fœminino quam masculino sexu descendentes, nec enim paterna tantum sed etiam materna & avita & proavita hereditas transmitti dicitur *d. l. unis.*

XXVII.

An autem Emancipati liberorum appellatione hoc in loco continentur, dubitari posset; verius tamen esse videtur, ut & hi inter liberos hoc in casu numerentur *l. 16 ff. de V. S.* Cum primis quia in dictâ Const. Theodosianâ etiam nepotibus ex filiâ respectu avitæ successionis transmissio conceditur, quos tamen in avi potestate non esse constat, ex *l. 3. Inst. de parr. poss.*

XXVIII.

Majorem difficultatem secum ferre videtur hæc quæstio, utrum ad quoscunq; heredes à descendantibus fiat transmissio, an ad transmittentium descendentes tantum? Nos hac in parte verbis legis in hærendum existimamus, ideoq; in liberos tantum fieri posse transmissionem concludimus, adducti illâ ratione, quæ dictæ Const. annexa est, *d. l. unis. vers. siquidem perindignum C. C. de his qui ant. apert. tab.*

XXIX.

Excipimus tamen suos heredes, qui patris vel avi &c. in cujus potestate sunt, hereditatem ad quoscunq; heredes jure suitatis transmittunt, *l. apud hostes 8. C. de suis C legit. lib.*

XXX.

Inter liberos, ad quos ascendentium hereditas transmittitur, referri potest & Monasterium, ut monachus ante aditionem decedens delatam sibi hereditatem ad Monasterium devolvat *Arg. 6. in presentia 8. Extr. de probationib.*

XXXI.

XXXI.

Quod de hereditate transmittenda dictum est, sic extendi debet, ut siue ex testamento siue ab intestato alicui obveniat, locum habeat transmissio *l. 12. ff. de Carb. Edict. l. 19. C. de Jur. delib.*

XXXII.

Nec tantum de directa Hereditate hoc intelligendum est, sed & multo magis de fideicommissaria, ita, ut fideicommissarius heres, si ante restitutionem decedat, jus fideicommissi universalis in heredem transmittat, *l. postulante 44. pr. l. 11. §. utrum 2. ff. ad SCtum Trebell. l. 3. C. de fideicom.*

XXXIII.

Sicuti & fiduciarius seu institutus heres ante aditionem & restitutionem decedens, necessitatem adeundi & restituendi in heredes transmittit, *l. eam quam 14. l. in personam 21. C. de fideicom.*

XXXIV.

Ideo autem major ratio est in fideicommissi quam directæ hereditatis transmissione, quoniam in fideicommissio nobile officium Judicis versatur, *l. ille à quo 13. §. tempestivum 4. ff. Ad SCtum Trebell.* Sed officium judicis in heredes transit *arg. l. non solum 6. ff. de in integr. Rest.*

XXXV.

Utrum autem tota hereditas alicui deferatur an vero pars, nihil interest, nam & quælibet portio hereditatis transmitti potest *l. unic. verbo partitionem C. de hū qui ant. apert. tab. C. de heredi. l. 1. §. de arg. vel gm. hered.*

XXXVI.

Quinimò & illa hereditatis portio quæ accrescendi jure alicui heredum competit, si is prius quam accrescat mortuus sit, heredibus ejus acquiritur, *§. fin. Inst. de SCto orpbit. l. si ex pluribus 9. ff. de suū & leg. hered.*

XXXVII.

Hereditatis autem transmissio ideo à ll. inventa esse intelligitur, ut præsumpta ejus de cujus successione agitur voluntas conservetur, quæ non tantum heredi sed & heredis heredi præspecisse videtur *Arg. l. cum*

4716

avus 102. ff. de cond. & demonstr. l. 6. §. 1. C. de inst. & subst. l. unic. C. de his qui ant. apert. tab.

XXXVIII.

Præterea & hunc finem intendit transmissio, ne faciliè caduca fiat hereditas l. unic. §. hæc autem 14 C. de Cad. vol.

XXXIX.

Cum itaq; in istis, quos hæc Genus enumeravimus, casibus hereditas fuerit transmissa, efficitur primò, ne portio hereditatis seu deficiens coheredi accrescat l. unic. vers. sive soli sive cum extraneis C. de his qui ant. apert. tab. quo pacto transmissio jure accrescendi potior habetur.

XL.

Deinde & hoc operatur transmissio, ut heredis heres transmissam hereditatem acquirat, eamq; tanquam debitam vindicare possit d. l. unic. vers. memorat usq; C. de his, qui ant.

XLI.

Ex quâ causâ omnia media ad acquirendam hereditatem necessaria, actiones videlicet hereditatis nomine competentes simul transmittuntur l. 3. §. Eleganter 30. ff. de Scto Silan.

XLII.

Quæritur hoc loco, Num querela inofficiosi nondum præparata ad heredes transmittatur? qua in re ll. distinguunt inter suos & extraneos, ut illi quidem etiam non præparatam querelam transmittant, l. 7. ff. de inoffic. Test. l. 34. C. cod. Hi vero non nisi præparatam, d. l. 7. l. 5. C. d. t.

XLIII.

Cæterum veluti acquirendi, ita etiam repudiandi seu abstinendi facultas in heredem transmittitur, qui enim acquirere potest, is & repudiare potest l. 18. ff. de acquir. vel omitt. hered.

XLIV.

Cum autem per transmissionem ab aliquo acquisita fuerit hereditas, omnia simul hereditatis jura in eum transeunt l. 23. ff. de Acq. vel am. poss. in tantum, ut & onera hereditatis subire cogatur l. fin. §. 4. C. de Jur. delib. Neq; enim ferendus est, qui lucrum quidem amplectitur, quis autem ei annexum contemnit, l. unic. §. pro secundo 4. C. de Cad. vol.

B

XLV.

XLV.

Sin vero aliquis transmissam ad se hereditatem repudiaverit, vel ea se abstinuerit, nullum transmissio sortitur effectum *l. unic. verb. si tamen non recusant C. de hi qui ant. apert. tab.*

XLVI.

Quod eo quoq; in casu obtinet, cum quis hereditatem ejus, quo mediante ad ipsum transmittitur alia hereditas, repudiaverit; nam & tunc cessare transmissionem probatur, per *l. qui se patri 3. C. unde liberi.*

XLVII.

Idem dicendum; Cum is per quem hereditas transmitti poterat, eam repudiaverit, *l. 19. verb. non tamen successioni renunciaverit C. de Jur. delib.* Ut ita semel repudiata hereditas amplius adiri nequeat. *l. 4. C. de repud. vel abst. hered.*

XLVIII.

Num vero beneficium revocandi abstentionem suo heredi per *l. ult. C. de repud. vel abst. hered.* indultum, in heredes transmitti possit? non immerito dubitatur: Nos illud privilegium ceu specialiter in persona sui heredis conclusum, non transmitti defendemus, per *§. 6. Inst. de 7. N. G. & C. l. 1. §. fin. ff. de const. princip.*

XLIX.

Non tantum autem repudiatio heredis, sed & voluntas testatoris nonnunquam transmissioni adversatur, eamq; cessare facit: Quod eo casu accidit, ubi Testator instituto heredi alium expressè substituit *l. unic. Verb. licet non sint invicem substituti C. de hi qui ant. apert.* qua ratione per provisionem hominis tollitur provisio legis *arg. l. ult. C. de pact. convent.*

L.

Quæ de hereditate transmittendâ diximus, eadem & bonorum possessioni applicamus, statuentes, quod bonorum possessio non petita aut agnita, ex iisdem causis ex quibus hereditas, in successores rectè transmittatur *l. 4. C. qui admitt. ad bon. poss. possunt l. 3. §. 29. & 30. ff. de Scto Silan. l. 12. ff. de Carb. Edict. l. 4. §. fin. & l. 5. ff. de bon. poss. conrr. tab. l. 1. C. de Rest. mil. quoniam bonorum possessor in omnibus loco heredis habetur l. 2. ff. de poss. hered. pet. l. 1. & 2. ff. de Bon. poss.*

LI.

LI.

Absolutâ illâ specie Transmissionis quæ circa res universales occupata est, progredimur ad alteram, quæ ad res singulares pertinet, quales sunt legata & fideicommissa particularia §. *fin. Inst. per quas pers. suiq. atq.*

LII.

Quarum quidem rerum transmissio per omnia fere convenire videtur cum ea, quæ superius fuit exposita *l. unic. vers. quod scilicet C. de hui qui ant. apert. tab.* sed tamen in aliquo est differentia:

LIII.

Hereditas enim transmittitur, antequam ejus dies cedat, i. e. antequam adeatur, legata vero & fideicommissa non aliter quam cum eorum dies cesserit, licet nondum venerit *l. s. pr. ff. quand. dies leg. vel fideicomm. ced.*

LIV.

Cedit autem hodie dies legatorum purè vel in certum diem relictorum statim à morte Testatoris, ut ab eo tempore mortuo legatario petitio eorum ad heredes ejus transmitti queat *l. unic. §. 1. & §. in novissimo C. de Cad. toll.*

LV.

Excipiuntur igitur hinc ista legata, quorum dies non statim à morte testatoris cedit, eaq; in triplici sunt differentia: Vel enim personæ legatarij coherent, & sic plane non transmittuntur *l. s. §. 3. ff. de liberat. leg.* Vel ab additione hereditatis dependent, & ita ante aditam hereditatem non transmittuntur *l. 7. §. fin. ff. quand. dies leg. vel fideic. ced.* Vel deniq; sub conditione sunt relicta, & ita ejus eventus est expectandus. *l. unic. §. fin. autem 7. C. de Cad. toll.*

LVI.

Inter prioris generis legata primum locum tenet ususfructus purè relictus, qui ad eò personæ est astrictus, ut sine eà esse nequeat *l. 26. ff. de stipul. serv. eaq; extinctâ simul extinguatur §. 3. Inst. de usufr.* Ideoq; nec dies ejus à morte testatoris cedit; frustra enim cederet, cum in heredes non transferatur *l. 2. & 3. ff. quand. dies leg. vel fideicomm. ced. l. unic. §. libertatibus 6. C. de Cad. toll.*

B 2

LVII

LVII.

Quod ipsum eodem modo se habet in usu & habitatione legatis, ut non transmittantur *d. l. 2. ff. quand. dies leg.* Siquidem & ipsa personæ cohærent *9 ff. d. t. l. 21. ff. de usu & habit. & iisdem modis quibus usufructus finiuntur, in princ. Inst. de usu & habitat.*

LVIII.

Non idem tamen est, si operæ hominis sint legata, quo casu quia legatarius fructuarius non est, ad heredem suum operarum legatum rectè transmittit *l. 2. ff. de usu & usufr. legat.*

LIX.

Alimenta vero legata quæ ipsa cum vitâ legatarij finiuntur *l. 14. pr. ff. de Alim. & Cib. leg. l. 8. §. 10. ff. de Transact.* in heredes non transmittuntur.

LX.

In annuis tamen legatis discrimen observandum venit, ea enim si alimentorum nomine (de quibus in præced. Th.) sint relicta, dies eorum in initio cuiusq; anni cedit *l. 12. §. 1. ff. quand. dies leg. ced. l. 1. C. cod. quandoquidem in singulos annos relicta, non unum sed plura sunt legata l. 10 ff. d. t. l. 11 ff. de Ann. leg.*

LXI.

Proinde sub cuius anni ingressu legatarius decedit, ejus quidem anni legatum heredi suo relinquit *l. 8 ff. de annuis leg.* sequentium vero annorum legata siquidem conditionalia sunt, in heredem minimè transmittit *l. 4. ff. d. t. l. 20 ff. quand. dies leg. vel fideicomm. ced.*

LXII.

Secus est in annuo legato quod non alimentorum nomine relinquitur, sed tantum in plures pensiones à testatore dividitur, exonerandi heredis gratia; tale enim legatum quia unum est, nec morte legatarij extinguitur, etiam quoad futuros annos in heredes transmittitur *d. l. 20. l. 12. §. 4. l. 26. §. fin ff. d. t.*

LXIII.

Liberatio quoq; legata non semper in heredes transmittitur; Tale enim legatum: *Heres meus à solo Lucio Titio ne petito, ad heredem Lucij*

Lucij Titij non transit, quia personæ cohæret *l. 8. §. 3. ff. de liberat. leg.*
Si vero simpliciter legata sit liberatio, omnino transit ad heredes, hoc
enim casu neq; à legatario neq; ab ejus heredibus debitum peti potest,
l. 15. ff. d. t.

LXIV.

Cæterum in istis legatis quibus aditio heredis moram facit, non
aliter dies cedit, quam cum hereditas adita fuerit, ideoq; nec ante id
tempus transmitti possunt. Ejus generis sunt omnia legata quæ servo
sive legato sive in testamento manumisso relinquuntur *l. 7. §. fin. ff.*
quand. dies leg. l. unic. §. libertatibus 6. C. de Cad. toll.

LXV.

Conditionalium verò legatorum sub quacunq; conditione vel
casuali vel potestativa vel mixtâ relictorum, dies neq; à tempore mor-
tis neq; ab adita hereditate cedit, sed tunc demum, cum conditio imple-
ta fuerit, ideoq; ante eventum conditionis mortuo legatario, non trans-
mittuntur *d. l. unic. §. fin. autem 7. C. de Cad. toll. l. 5. §. 2. ff. quand.*
dies leg. ced.

LXVI.

Quò pertinent ea quoq; legata quæ in incertum diem relin-
quuntur, quæ similiter non ante debentur, quam dies incertus extiterit
d. l. un. §. fin. autem. Nam & incertus dies conditionem in testamento
facit *l. 75. ff. de Cond. & demonst.*

LXVII.

Sicut & illud legatum quod purè quidem datur, sub conditione
autem adimitur, pro conditionalit habetur *l. 6. pr. ff. quand. dies leg. ced.*

LXVIII.

Speciale est in legato principi sub conditione relicto, ut illud
etiã ante diem cedentem i. e. impletam conditionem, ad successorem
in officio transmittatur *l. 56 ff. de leg. 2.* Secus est in conditionalit legato
Augustæ relicto, *l. 57 ff. ced.*

LXIX.

Quod in principe obtinet, idem & locum habet in legatis quæ
privatis

privatis nomine dignitatis vel officij relinquuntur, ut & ea ante diem cedentem, in surrogatos in officio transeant *l. 20. §. 1. ff. de ann. & mensr. legat.*

LXX.

Cum igitur Legatum hoc ut diximus modo ad legatarij heredem fuerit transmissum, iisdem conditionibus heredi erit præstandum, quibus ipsi legatario si viveret præstaretur *l. 5. §. 6. ff. quand. dies legat. vel fid. ced.*

LXXI.

Legato respectu transmissionis non immeritò comparamus mortis causa donationem, de qua dubium non est, quin & ea post mortem testatoris etiam si nondum à donatario fuerit agnita, in heredem transeat: pro ratione est, quod mortis causa donatio per omnia ferè legatis connumeretur *§. 1. Inst. de Donat. l. fin. C. de Don. caus. mort.*

LXXII.

Supereff; ut de obligationis transmissione nonnihil addamus: Obligationem hic non tamen eam intelligimus, quæ purè contracta est, Hæc enim quia in bonis est *l. 49. ff. de U. S.* cum ipsa defuncti hereditate in heredem citra controversiam transit *l. 23. pr. ff. de Acquir. poss. l. 62. ff. de Reg. Jur.*

LXXIII.

Sed ea potius obligatio in transmissione attendenda venit, quæ per adjectam contractui conditionem differtur. cum enim ex conditionali contractu pendente conditione nihil debeatur, sed tantum spes sit debitum iri *l. 54. ff. de U. S.* ideo & Spes illa futuræ obligationis in heredem transmittitur *§. 4. Inst. de U. O.*

LXXIV.

Ex quo manifesta apparet differentia, inter legatum sub conditione relictum, & obligationem per conditionem suspensam. In illo namq; conditionis eventus expectandus est, nec ante eum in heredem transit; Ut supra ostensum fuit: Hæc vero etiam nondum existente conditione ad heredem devolvitur.

LXXV.

LXXV.

Diversitatis rationem dum inquirimus, hanc potissimam invenimus: quod in legis personæ & ipsius meritorum respectus habeatur *l. 9. ff. pro socio* qui autem contrahit, plerumq; tam heredibus, quam sibi ipsi prospicere videtur *l. 9. ff. de probationibus*. Cui accedit, quod in contractibus, non tam meritorum quam lucri ratio inspicitur *l. 25. §. 1. ff. de Obl. & Act.*

LXXVI.

Ut autem clarius pateat obligationis transmissio, pro exemplo subjicimus stipulationem sub conditione factam, v. g. stipulatur aliquis hoc modo: *Si Titius consul fuerit factus, decem aureos dare spondes?* moritur stipulator, antequam Titius consul fiat, post mortem autem existit conditio, queritur jam, num promissor stipulatoris heredi teneatur? & concludimus quod sic, quia obligationis spes in heredem est transmissa *d. §. 4. Inst. de V. O.*

LXXVII.

Idem statuendum ex parte promissoris pendente conditione mortui, ut nihilominus ipse heres obligatus maneat *l. 57 ff. de V. O.*

LXXVIII.

Quod in stipulatione exempli gratia ostendimus, hoc ad ceteros bonæ fidei contractus extendi volumus, quod nimirum & in his contractibus obligatio per conditionem suspensa transmittatur *l. 54. ff. de V. S. l. 8. ff. de peric. & comm. rei vend.*

LXXIX.

Operatur autem transmissio hæc, ut eventus conditionis ad tempus contractus retrahatur, & quasi purè contracta sit obligatio, ex præsentis vires accipiat. *l. 64. ff. de V. O. l. 26. ff. de stipulat. Serv.*

LXXX.

Ex qua ratione stipulator pendente conditione creditor esse dicitur *l. 42 ff. de O & A.* Imo talis obligatio bonis stipulatoris annumeratur, promissoris vero bonis detrahitur *l. in quantitate 73. §. magna 1. ff. Ad L. Falcid.*

LXXXI.

Maximè autem id efficitur, ut stipulatoris heres existente conditione agere, & promissoris heres conveniri possit *§. 25. Inst. de Inutil. stipul.*

LXXXII

LXXXII.

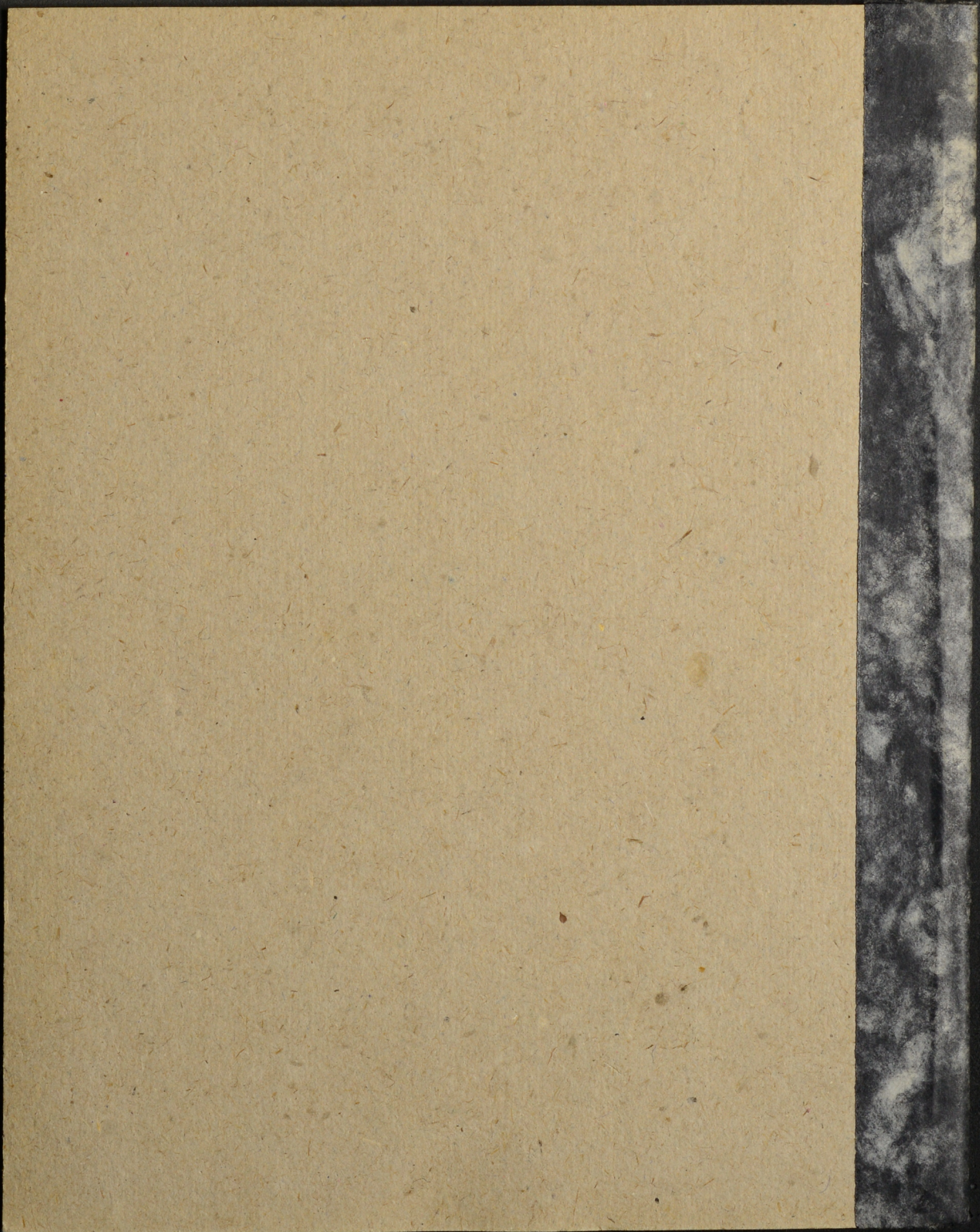
At ubi conditio defecerit, aut res in obligationem deducta pendente conditione extincta fuerit, cessat transmissio, cum & ipsa obligatio nulla sit *l. 122. § Agerius ff. de V. O. l. 8 ff. de per. & commod. vend.*

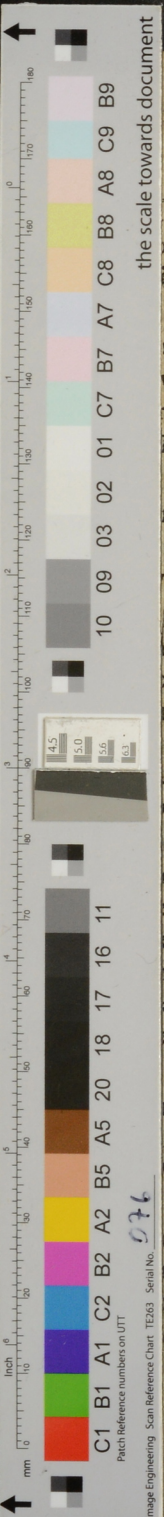
LXXXIII:

Materiam hanc claudat quæstio: Num Salaria eorum, qui dum munus aliquod publicum, Professoris fortè vel Advocati obeunt, in initio vel in medio anni vitâ defunguntur, quoad integrum annum in heredes transmittantur? Affirmativam ceu æquiozem, Juris auctoritate tuebimur per *l. post. duos 15. §. 1. C. de Advocat. divers. Judiciorum.*

Eidem SPIRITUI cum quo & cœpimus &
Cœptum perfecimus, sit HONOR
& GLORIA.

scientia, sed & si ignoraverint se ad alienus here.
secius eam non aditam transmittunt, *d. l. unis,*
is qui ant. apert. tab.

XXV.

nalis præscriptio hic quicquam efficit, quo minus
vel avita hereditas transmitti queat *d. l. unie vers.*
adversus transmissionem quæ fit ab extraneis he-
lib. 12. C. 15. demonstravimus.

XXVI.

ntur hic quocunq; modo tam ex foeminino quam
ndentes, nec enim paterna tantum sed etiam ma-
rita hereditas transmitti dicitur *d. l. unie.*

XXVII.

ticipati liberorum appellatione hoc in loco con-
osset; verius tamen esse videtur, ut & hi inter liberos
ntur *l. 56 ff. de V. S.* Cum primis quia in dictâ
tiam nepotibus ex filiâ respectu avitæ successio-
is, quos tamen in avi potestate non esse constat,
potest.

XXVIII.

cultatem secum ferre videtur hæc quæstio, utrum
s à descendantibus fiat transmissio, an ad trans-
entes tantum? Nos hac in parte verbis legis in-
us, ideoque in liberos tantum fieri posse transmissio-
adducti illâ ratione, quæ dictæ Const. annexa est,
in perindignum C. C. de his qui ant. apert. tab.

XXIX.

nen suos heredes, qui patris vel avi &c. in cujus po-
em ad quoscunq; heredes Jure suitatis transmittunt,
his C. legit. lib.

XXX.

id quos ascendentium hereditas transmittitur, refer-
rium, ut monachus ante aditionem decedens dela-
m ad Monasterium devolvat *Arg. c. in presentia 8.*

XXXI.